सौभाग्यं भवति, 'अच्छात्' अच्छाः, निर्मलाः, 'गावः', एव 'मे' मम, 'इन्द्रः' स्वामी, यथा स्वामी पालयति तथा निर्मला गावो मां पालयन्तीत्यर्थः। तथा 'गावः', एव 'प्रथमस्य' मुख्यस्य, 'सोमस्य' अभिषुतस्य, 'भक्षः' भजनीयः, सोमो हि दध्यादिश्रयणार्थं गोभजनं करोति। 'या इमा गावः', सन्ति हे 'जनासः' मनुष्याः, ता गाव एव 'स इन्द्रः', इन्द्रो हि गाः पालयति तस्मादभेदोपचारः। 'हृदा' हृत्कमलनिष्ठेन, 'मनसाचित्' मनसैव, गोरक्षार्थम् 'इन्द्रमिच्छामि'॥

अथ षष्ठीमाह। "यूयं गावो मेदयथा कृशं चित्। अश्लीलं चित् कृणुथा सुप्रतीकं। भद्रं गृहं कृणुथ भद्रवाचः। बृहद्वो वय उच्यते सभासु" इति। हे 'गावः', 'यूयं', 'कृशं चित्' कृशमपि पुरुषं,वत्सं वा,'मेदयथा' मेदस्विनं पुष्टं कुरुत,'अश्लीलं चित्' अश्लीलं कुरूपमपि पुरुषं,'सुप्रतीकं कृणुथ' घृतादिना योषयित्वा शोभनावयवं कुरुथ, 'भद्रवाचः' कल्याणवाक्याः, गावः 'गृहं भद्रं कृणुथ', हम्भारवयुक्ताभिर्गोभिर्वत्सैः सम्पूर्णं गृहं रमणीयं भासते। हे गावः 'वः' युष्मदीयं, 'वयः' अन्नक्षीरघृतादिकं, 'सभासु' यज्ञशालासु, 'बृहदुच्यते' महत्त्वेन प्रस्तूयते॥

अथ सप्तमीमाह। "प्रजावतीः सूयवसꣳ रिशन्तीः। शुद्धा अपः सुप्रपाणे पिबन्तीः। मा वस्तेन ईशत माऽघशꣳसः। परि वो हेती रुद्रस्य वृज्याः" इति। एता गावः 'प्रजावतीः' वत्सोपेताः,'सूयवसं' शोभनं तृणादिकं, 'रिशन्तीः'* भक्षयन्त्य इत्यर्थः।

---

* रुशन्तीः इति वा पाठः।